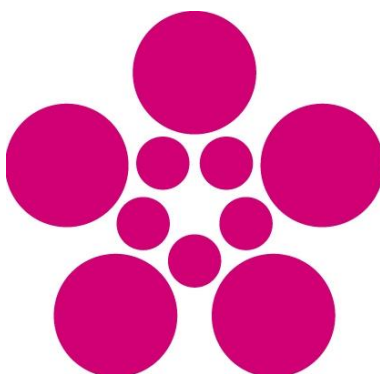

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Státní závěrečná zkouška

studijní program: Systémové inženýrství a informatika

studijní obor **Ekonomická informatika**

bakalářské studium, sp. 10, verze 4

Obsah

1. Důležité termíny, odevzdání bakalářské práce	3
2. Výňatek ze studijního a zkušebního řádu JU	4
3. Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017	6
Okruhy otázek k SZZ	8
Management a marketing	9
Ekonomická informatika	12
Informatika	17
Finance podniku.....	19

Důležité termíny

mezní termín zápočtů a zkoušek za LS	13. 5. 2023
přihlášky ke státním závěrečným zkouškám	do 28. 2. 2023
odevzdání bakalářské práce	14. 4. 2023
příprava na státní závěrečnou zkoušku	15. 5. – 19. 5. 2023
státní závěrečné zkoušky	22. 5. – 2. 6. 2023
podzimní termín SZZ	září 2023

Tiskopisy přihlášek ke státní závěrečné zkoušce jsou k dispozici na [www fakulty](http://www.fakulty) (sekce Studenti).

Odevzdání bakalářské práce

Pro studenty všech studijních oborů bakalářských studijních programů, kteří v akademickém roce 2022/2023 splní všechny podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky (studenti končících ročníků) a podali si ve stanoveném termínu (**nejpozději do 28. 2. 2023**) na studijním oddělení písemnou přihlášku ke státní závěrečné zkoušce konané podle harmonogramu v letním termínu (květnu, červnu) akademického roku 2022/2023 platí následující pokyny:

- ⇒ bakalářské práce u oborů bakalářských studijních programů musí být odevzdány vedoucímu práce v jednom vyhotovení **nejpozději do 14. 4. 2023**;
- ⇒ studenti všech oborů bakalářských programů odevzdají do IS STAG **teze** bakalářské práce do části **Přílohy** pod názvem **příjmení_BP_teze.pdf** nejpozději **do 14. 4. 2023**.

Student je povinen vložit elektronickou verzi své závěrečné práce do systému STAG v souladu s Opatřením rektora o zveřejňování disertačních, diplomových, bakalářských a rigorózních prací studentů JU R 452 ze dne 4. 12. 2020 a čl. 19, odst. 15 Opatření děkana č. 124/2017, a to **nejpozději do 14. 4. 2023** u bakalářských a diplomových prací. Student, který nevloží ke stanovenému datu elektronickou verzi své závěrečné práce do STAGu, nebude připuštěn k její obhajobě.

K obhajobě si každý student připraví **prezentaci** své bakalářské práce:

- téma a cíl/e práce
- hypotézy (pokud jsou)
- metodika
- nejdůležitější zjištění – závěry, doporučení.

Výňatek ze Studijního a zkušebního řádu Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích

Článek 27

1. Řádné ukončení studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu upravují § 45 a 46 zákona. Podmínky pro konání státní závěrečné zkoušky upravuje § 53 zákona. Součástí státní závěrečné zkoušky v bakalářském studijním programu je zpravidla obhajoba bakalářské práce. Součástí státní závěrečné zkoušky v magisterském a navazujícím magisterském studijním programu je obhajoba diplomové práce.
2. Student může konat poslední část státní závěrečné zkoušky, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia a vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána.
3. Je-li státní závěrečná zkouška kromě obhajoby kvalifikační práce dále členěna na více částí, příslušnou část státní závěrečné zkoušky může student konat, pokud získal ve skladbě předmětů předepsané studijním programem počet kreditů odpovídající příslušné části studia, jež je touto částí státní závěrečné zkoušky ukončena, a řádně splnil všechny související povinnosti vyplývající ze studijního programu.
4. Student může konat obhajobu bakalářské nebo diplomové práce, pokud byla tato kvalifikační práce řádně odevzdána a zveřejněna v souladu s § 47b odst. 2 zákona.
5. Student, který v daném akademickém roce splnil všechny podmínky pro konání poslední části státní závěrečné zkoušky, musí tuto složit nejpozději v následujícím akademickém roce a současně v rámci maximální doby studia stanovené podle čl. 7 odst. 2. Nesplnění této podmínky je důvodem k ukončení studia pro nesplnění požadavků vyplývajících ze studijního programu podle § 56 odst. 1 písm. b) zákona. V případech hodných zvláštního zřetele může děkan na žádost studenta lhůtu pro složení státní závěrečné zkoušky prodloužit.
6. Dostavením se ke státní závěrečné zkoušce student prohlašuje, že je schopen zkoušku absolvovat. Odstoupí-li student od zkoušky po jejím začátku, poruší-li závažným způsobem pravidla zkoušky nebo nedostaví-li se bez řádné omluvy ke zkoušce v termínu, na který se přihlásil, je klasifikován známkou „nevyhověl/-a“ (4). O hodnocení výkonu studenta v ostatních případech rozhodne zkušební komise.
7. Státní závěrečná zkouška a její části se klasifikují známkami: „výborně“ (1), „velmi dobře“ (2), „dobře“ (3) a „nevyhověl/-a“ (4).
8. Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „výborně“ (1), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 1,5 a zároveň žádná ze známek nebyla horší než „velmi dobře“ (2). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „velmi dobře“ (2), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je nižší než 2,5 a zároveň nejvýše dvě z jejích částí byly klasifikovány známkou „dobře“ (3) a žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Státní závěrečná zkouška je klasifikována známkou „dobře“ (3), jestliže aritmetický průměr známek z jednotlivých částí je vyšší nebo rovný 2,5 a zároveň žádná z částí nebyla klasifikována známkou „nevyhověl/-a“ (4). Je-li některá část státní závěrečné zkoušky hodnocena známkou „nevyhověl/-a“ (4), je celkový výsledek státní závěrečné zkoušky klasifikován známkou „nevyhověl(a)“ (4).
9. Státní závěrečnou zkoušku nebo její část, za předpokladu, že se člení na části, lze v případě neúspěchu jednou opakovat při splnění podmínek uvedených v odstavci 5.
10. Stanovení obsahu, formy, podmínek a organizačního zabezpečení konání státních závěrečných zkoušek včetně zadávání, vedení, odevzdávání, hodnocení a obhajob kvalifikačních prací upraví vnitřní norma fakulty, a to tak, aby byla přijata dostatečně účinná opatření zajišťující žádanou úroveň kontroly studia a kvality kvalifikačních prací. Vnitřní norma fakulty stanoví také kvalifikační požadavky na osoby, které vedou kvalifikační práce a nejvyšší počet kvalifikačních prací, které může vést jedna osoba.

11. O průběhu státní závěrečné zkoušky se pořizuje písemný záznam. Hodnocení zkoušky se zaznamená rovněž do IS STAG.
12. Státní závěrečná zkouška je přezkoumatelná pouze po stránce procesní, nikoli po stránce obsahové nebo po stránce adekvátnosti hodnocení výkonu studenta. Klasifikace zkoušky je výsledkem hodnocení studenta, které náleží pouze zkušební komisi a nepodléhá dalšímu přezkumu.
13. Pro obhajoby kvalifikačních prací platí, že:
 - a. tatáž kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky jako bakalářská práce a zároveň jako diplomová práce pro udělení bakalářského a magisterského akademického titulu;
 - b. v případě souběžného nebo dalšího studia jedna kvalifikační práce nemůže být předložena k posouzení v rámci státní závěrečné zkoušky ve dvou nebo více různých studiích.

Článek 28

Absolvování studia v bakalářském, magisterském a navazujícím magisterském studijním programu

1. Student absolvoval studium ve studijním programu, pokud získal ve skladbě předepsané studijním programem alespoň počet kreditů rovný šedesátinásobku počtu roků standardní doby studia, vypracoval a řádně odevzdal kvalifikační práci, je-li studijním programem předepsána, a úspěšně vykonal státní závěrečnou zkoušku.
2. Celkové hodnocení studia vyjadřuje stupeň úspěšnosti studenta v průběhu celého studia a klasifikuje se stupni: „absolvoval/-a s vyznamenáním“, „absolvoval/-a“, nebo „neabsolvoval/-a“. Student absolvoval studium s vyznamenáním, jestliže dosáhl vážený studijní průměr za dobu celého studia nejvýše 1,50 a státní závěrečnou zkoušku vykonal s celkovým prospěchem „výborně“. Student je hodnocen stupněm „neabsolvoval/-a“, pokud v rámci lhůt podle čl. 7 odst. 2 a čl. 27 odst. 5 ani při opakování nesložil státní závěrečnou zkoušku.
3. Absolventům studia v bakalářském, magisterském nebo navazujícím magisterském studijním programu se přiznávají akademické tituly a vydávají doklady o řádném ukončení studia v souladu s § 45, 46, 47a, 55 a 57 zákona.

Výňatek z Opatření děkana č. 124/2017

O studiu v bakalářských a navazujících magisterských programech uskutečňovaných v českém jazyce

Část V.

Státní závěrečná zkouška a vysokoškolské kvalifikační práce

Článek 18

Státní závěrečná zkouška

- (1) Studium bakalářských a magisterských studijních programů na EF JU se ukončuje státní závěrečnou zkouškou. Dnem ukončení studia je den, kdy byla úspěšně vykonána její poslední část.
- (2) Postavení a průběh SZZ upravují zejména § 45 až 47, § 53 a § 55 zákona a čl. 27 SZŘ.
- (3) Ke státní závěrečné zkoušce je student povinen se závazně přihlásit v termínu stanoveném [harmonogramem](#) akademického roku. Přihlášky ke SZZ, termíny a pokyny k odevzdávání VŠKP jsou zveřejňovány formou sdělení děkana s dostatečným předstihem na webové stránce fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#), stejně tak jako okruhy předmětů SZZ podle oborů a specializací pro daný akademický rok. Formuláře pro přihlášení ke SZZ jsou dostupné v sekci [Studijní předpisy a formuláře](#).
- (4) SZZ se skládá z obhajoby VŠKP a ústní zkoušky z předmětů stanovených studijním programem pro příslušný studijní program, resp. jeho obor. Klasifikuje se obhajoba VŠKP a každý předmět SZZ; konečnou klasifikaci obhajoby VŠKP na základě hodnocení vedoucího práce, oponenta a průběhu obhajoby a ústní zkoušky z jednotlivých předmětů SZZ stanoví zkušební komise.
- (5) Při opakování SZZ v případě neobhájené VŠKP student obhajuje přepracovanou VŠKP, nově hodnocenou vedoucím práce a oponentem. Pokud student nevyhověl při ústní zkoušce z jakéhokoliv předmětu SZZ, opakuje pouze tuto ústní zkoušku SZZ.
- (6) SZZ, popřípadě její část (obhajobu VŠKP nebo ústní zkoušku z předmětu SZZ či více předmětů SZZ), lze v případě neúspěchu jednou opakovat, a to při splnění podmínek uvedených v čl. 27 odst. 2 SZŘ, nejdříve však za 3 měsíce po neúspěšném prvním termínu SZZ.
- (7) Datum, čas a organizační zabezpečení SZZ je pro jednotlivé studenty zveřejněn nejpozději 5 dnů před termínem SZZ formou sdělení děkana na webových stránkách fakulty v sekci Studium – [Informace pro končící ročníky](#). Čas SZZ uvedený v harmonogramu je orientační, studenti se dostaví s předstihem minimálně 1 hodiny.
- (8) Na obhajobu VŠKP a SZZ z předepsaných předmětů studijního plánu je vymezeno studentovi bakalářského programu cca 60 minut, studentovi magisterského programu cca 45–60 minut v závislosti na počtu předmětů SZZ předepsaných studijním plánem.
- (9) Průběh SZZ je ze zákona veřejný. Za jeho řádnost, zejména pak za dodržení níže stanovených pravidel jako i za rovné podmínky pro jednotlivé studenty, a za řádnou protokolaci odpovídá předseda zkušební komise.
- (10) Přihlášený student, který se k SZZ nedostaví bez řádné omluvy, je v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ hodnocen známkou „nevyhověl/-a“. Předseda komise zároveň do protokolu vyznačí, že se student nedostavil. Pro možnost omluvy platí čl. 7 odst. 2 přiměřeně. Omluva se v takovém případě adresuje děkanovi, ten též rozhoduje o její důvodnosti. Rozhodne-li děkan o důvodnosti omluvy, hledí se na studenta, jako kdyby přihlášen nebyl. Děkan v takovém případě zajistí, aby bylo do protokolu vyznačeno, že byl následně omluven, a to včetně jména a podpisu osoby, která záznam provedla, jako i uvedení data, kdy se tak stalo. Další možnost vzniká omluvenému studentovi až na základě přihlášení k SZZ postupem podle odst. 3 pro další období.

- (11) Jestliže se student k SZZ dostaví, má se v souladu s čl. 27 odst. 6 SZŘ za to, že mu v jejím vykonání nebrání žádné relevantní důvody. Po zahájení SZZ se tak již nemůže domoci omluvy nebo následného anulování výsledku, a to ani ze zdravotních důvodů. Svým podpisem na prezenční listině stvrzuje, že byl o této skutečnosti poučen, a že neexistují žádné objektivní či subjektivní potíže, které by vykonání SZZ znemožňovaly.
- (12) Během SZZ student přesně dodržuje pokyny předsedy a ostatních členů komise. Pokud není dále stanoveno jinak či výslovně povoleno předsedou, je v průběhu ústního zkoušení jednotlivých předmětů SZZ nepřipustné
- používat jakékoliv psané poznámky (výjimku tvoří příprava při SZZ bakalářského stupně studia dle odstavce 13 a vypracované odpovědi na otázky vedoucího a oponenta VŠKP) a tištěné materiály, včetně slovníků a příruček;
 - používat jakékoliv elektronické přístroje, včetně mobilních telefonů a jiných komunikačních přístrojů, přenosných PC všech typů; výjimkou je použití PC osobami se specifickými potřebami, které o to předem požádaly v rámci žádosti o modifikaci SZZ z důvodu svého znevýhodnění;
 - komunikovat s dalšími účastníky SZZ.
- (13) V případě SZZ v rámci bakalářského studijního programu je průběh obhajoby bakalářské práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Komise zadá studentovi otázky z jednotlivých předmětů SZZ a ponechá mu 15 minut času na přípravu.
 - Po přípravě předstupuje student před komisi a obhajuje bakalářskou práci (15 minut).
 - Po obhajobě bakalářské práce následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ, kdy student zodpoví připravené otázky (25 minut).
 - Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (14) V případě SZZ v rámci navazujícího magisterského studijního programu je průběh obhajoby diplomové práce a SZZ dán následujícím postupem:
- Student je uveden do zkušební místnosti a tajemníkem představen komisi.
 - Student obhajuje diplomovou práci (bez přípravy – 15 minut).
 - Následuje zkoušení z jednotlivých předmětů SZZ (bez přípravy - 20–30 minut).
 - Závěrečnou fázi SZZ představuje hodnocení výkonů studenta komisí (neveřejná část) a seznámení studenta s výsledkem (5 minut).
- (15) Má-li student k zahájení nebo průběhu SZZ námitky, je nutné, aby je uplatnil bezprostředně po vykonání SZZ u zkušební komise jmenované pro SZZ. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen námitky zaznamená do protokolu a předloží je k podpisu studentovi. Svým podpisem student stvrzuje, že obsah zápisu odpovídá jím uplatněným námitkám. Předseda zkušební komise nebo jím pověřený člen pod podepsané námitky zaznamená vyjádření komise k nim, a to zejména relevantní okolnosti namítaných skutečností. Při nedostatku místa lze vložit do protokolu samostatný list, na který musí být v protokolu odkázáno. K pozdějším námitkám studenta nebude přihlíženo. Děkan přezkoumá námitky do 14 dnů od obdržení protokolu, v němž jsou obsaženy; předtím může požádat předsedu komise nebo studenta o doplnění informací. Dojde-li děkan k závěru, že namítané skutečnosti měly nebo mohly mít vliv na výsledek SZZ, rozhodne o jejím anulování, resp. o anulování části SZZ, a o zařazení studenta na nejbližší vyhlášený termín obsahově odpovídající SZZ, resp. části SZZ, jež byla anulována. V opačném případě, resp. ve zbývajících částech, rozhodne o potvrzení výsledku SZZ, a to též, namítá-li student zdravotní nebo obdobné důvody (srov. odstavec 11). Rozhodnutí děkana je konečné.

Okruhy otázek k SZZ

Předměty SZZ:

1. Ekonomická informatika
2. Management a marketing
3. Informatika
4. Finance podniku

OKRUHY PRO SZZ - BAKALÁŘSKÉ STUDIUM

studijní obor: EKONOMICKÁ INFORMATIKA

POVINNÉ PŘEDMĚTY

Předmět SZZ: Ekonomická informatika (KMI/BZEK)

(KMI - ANIS1/KANS1 Analýza a návrh IS 1, KMI – PDIS1/KPDS1 Podnikové informační systémy, KMI – ANIS2/KANS2 Analýza a návrh IS 2)

Bakalářský studijní program B6209

Studijní obor: Ekonomická informatika

1. **PODNIKOVÉ INFORMAČNÍ SYSTÉMY – ZÁKLADNÍ POJMY**, souvislosti mezi pojmy informační a řídicí systém, složky informačního systému, požadavky na informační systém, efektivnost výdajů do IS.
2. **ŽIVOTNÍ CYKLUS IS**, možnosti pořízení IS, fáze implementace (vytvoření a nasazení) IS, struktura nákladů do IS, úkolocentrický a hodnotocentrický přístup k vývoji IS.
3. **ARCHITEKTURA IS**, co je obsahem globální a dílčí architektury, klasifikace IS dle řídicí úrovně: TPS, MIS, EIS, popis jednotlivých typů IS a jejich účel, pojem „transakční systém“.
4. **VÝVOJ IS**, historie vývoje SW, odlišnosti vývoje SW oproti jiným oborům, metodiky vývoje SW – klasické, agilní.
5. **ERP SYSTÉMY**, jaké činnosti zajišťuje, přínosy a nevýhody, etapy vývoje ERP, pojem implementace, významní výrobci ERP systémů, moduly, CRM systémy a jejich funkce a aplikace, business intelligence – nástroje business intelligence.
6. **SYSTÉMY ŘÍZENÍ VÝROBY MES**, srovnání MES a ERP, cíl a účel systémů MES, systémy řízení výroby SŘV – šaržová výroba, identifikace výrobků, průmyslová rozhraní.
7. **SYSTÉMOVÁ INTEGRACE**, definice, podmínky úspěšné systémové integrace, efekty systémové integrace a její rizika, složky systémové integrace, systémový integrátor, čtyři koncepty SI, standardy ITIL.
8. **REEINGENEERING A PROCESNÍ ŘÍZENÍ**, proces, úrovně reengineeringu, předpoklady úspěšného reengineeringu, principy reengineeringu, projektové, procesní řízení, typy podnikových procesů.

9. OUTSOURCING A SAAS, Typy outsourcingu v IS/IT, varianty outsourcingu IT z pohledu vlastnictví aktiv, příklady, důvody zavedení outsourcingu, přínosy, skryté výdaje, Software as a Service (SaaS).
10. SYSTÉMOVÁ TEORIE A METODOLOGIE (systémový přístup, systém, atributy systému, typy systémů, statické a dynamické pojetí systému, proces, typy procesů, zpětná vazba, systémová analýza a syntéza, inženýrství, softwarové inženýrství, model, typy modelů, požadavky na model, systémová metodologie, technika, metoda, metodika).
11. SPECIÁLNÍ METODY SYSTÉMOVÉ ANALÝZY (typy přístupů v návrhu informačních systémů: zdrojový (datový) × funkční – top-down × bottom-up – strukturovaný × objektově orientovaný – rigorózní × agilní, základní prvky modelů informačních systémů, konceptuální, logický a fyzický model informačního systému, standardizace v návrhu informačních systémů).
12. OBJEKTOVÉ METODOLOGIE (objektově orientovaný přístup, objekt, základní principy objektovosti, UML, UML diagramy, použití UML diagramů při vývoji informačního systému, nástroje pro práci s UML diagramy).
13. STRUKTUROVANÉ METODOLOGIE (strukturovaný přístup, entitně-relační model, ERA diagramy, nejčastější grafická vyjádření ERA modelů, vlastnosti entit, vlastnosti atributů, vlastnosti vztahů, normalizace modelu, normální formy, diagramy datových toků, kontextové diagramy, CASE nástroje).
14. OBECNÉ METODY SYSTÉMOVÉ ANALÝZY (grafy, vývojové diagramy, modely podnikových procesů, workflow, workflow management, workflow diagramy, Ganttovy diagramy, síťové diagramy, časová analýza deterministických projektů, metoda CPM).
15. PROJEKT INFORMAČNÍHO SYSTÉMU A JEHO ŘÍZENÍ (projekt, trojimperativ řízení projektu, projektový trojúhelník, etapy projektu, kontrolní body, dokumentace projektu, typy projektů informačních systémů, životní cyklus projektu informačního systému a jeho etapy, typy životních cyklů vývoje informačních systémů, alternativy a trendy ve vývoji informačních systémů, softwarová podpora řízení projektů).
16. E-BUSINESS, business modely a koncepty, infrastruktura e-commerce, jak funguje protokol HTTP, síťový model TCP/IP, marketing v commerce, analytické nástroje v e-commerce, portály.

17. DATABÁZOVÉ SYSTÉMY – charakteristika, historie databází, architektura databázového systému, databázové systémy – srovnání a trendy, příklady některých databázových systémů.
18. NÁVRH DATABÁZE, DATABÁZOVÉ MODEL, KONCEPTUÁLNÍ SCHÉMA – základní principy, ER konceptuální model – entita, relace, atributy, příklad.
19. RELAČNÍ MODEL, relační model, relační schéma, relace (tabulka), řádek n-tice (n-tuple, tuple), sloupec, atribut, doména, superklíč, klíč, primární klíč, kandidátní klíč, cizí klíč.
20. DATABÁZOVÉ JAZYKY. jazyk SQL, základní příkazy, normalizace databáze. První, druhá, třetí, Boyce-Coddova normální forma a souvislosti mezi nimi.
21. TRANSAKCE, řízení víceuživatelských přístupů, transakční stavy, transakční žurnál, transakční scénář, techniky řízení konkurenčních přístupů – zamykání dat.

Literatura:

- Bruckner, T. (2012). *Tvorba informačních systémů: principy, metodiky, architektury*. Praha: Grada.
- Basl, J. (2008). *Podnikové informační systémy: podnik v informační společnosti*. 2., výrazně přeprac. a rozš. vyd. Praha: Grada.
- Gála, L, Pour, J., & Šedivá, Z. (2009). *Podniková informatika*. 2., přeprac. a aktualiz. vyd. Praha: Grada.
- Rydval, S. (2019). *UML pro analytiku*. Praha: Elebedial.
- Buchalcevdová, A., & Stanovská, I. (2013). *Příklady modelů analýzy a návrhu aplikace v UML*. Praha: Oeconomica.
- Guckenheimer, S., & Perez, J. (2007). *Efektivní softwarové projekty*. Vyd. 1. Překlad Jan Kuklínek, Jan Pokorný. Brno: Zoner Press.
- Holubová, I., Kosek, J., Minařík, K., & Novák, D. (2015). *Big Data a NoSQL databáze*. Praha: Grada.
- Kroenke, D., & Aauer, D. J. (2018). *Databáze*. Brno: Computer Press.
- Laurenčík, M. (2018). *SQL: podrobný průvodce uživatele*. Praha: Grada.

Předmět SZZ: Management a marketing (KŘE/BZMME)

(KOD – ZMA/KZMA Marketing, KŘE – MANZ/QMANZ – Management, KEN – EP1/QEP1 – Ekonomika podniku)

Bakalářský studijní program B6209

Studijní obor: Ekonomická informatika

1. PODSTATA MANAGEMENTU

Pojmy manažer, management. Vztah řízení k ostatním vědám. Úrovně managementu. Manažerské role, dovednosti, vlastnosti. Manažerské funkce. Historický vývoj managementu. Koncepce 7S.

2. PLÁNOVÁNÍ

Charakter plánování, prvky plánování, význam plánování, stanovení cílů a priorit, konflikty mezi cíli, měřítko cílů, zdroje. Typy cílů, formulování cílů, management podle cílů, charakteristika dobře stanovených cílů. Obsah plánů, členění plánů, princip SMART. Řízení času.

3. STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ

Pojem strategické řízení, strategie, integrovaný model procesu strategického řízení, vize. Poslání, cíle, strategie organizace. Analýzy vnitřního (finanční analýza, analýza výsledků v jednotlivých funkčních oblastech) a vnějšího prostředí podniku (STEP analýza, Porterův model), analýza zájmových skupin, SWOT analýza, SWOT matice, typologie strategií, benchmarking, formulace strategie, hodnocení a výběr strategie, realizace a kontrola strategie.

4. ORGANIZOVÁNÍ

Pojem organizování, prvky organizování, plochá a strmá organizační struktura, liniově štábní struktura, funkční struktura, divizní struktura, hybridní struktura, maticová struktura, vývojové tendence v organizační architektuře. Delegování pravomocí, specializace, rozpětí řízení. Organizační struktura, odpovědnost, autorita, centralizace, decentralizace, faktory ovlivňující volbu organizační struktury.

5. VEDENÍ LIDÍ A ŘÍZENÍ LIDSKÝCH ZDROJŮ

Pojem vedení, moc, teorie vedení založené na osobních kvalitách a způsobu chování, teorie manažerské mřížky, situační teorie (kontingenční teorie, teorie cesta-cíl). Pojem vůdcovství, lídr. Vedení týmu. Význam lidských zdrojů, proces řízení lidských zdrojů. Pojem řízení lidských zdrojů, personální činnosti (plánování, získávání, výběr, hodnocení, odměňování, vzdělávání).

6. MOTIVACE

Pojem motivace, motivační proces, teorie motivace zaměřené na obsah (Maslowova hierarchie potřeb, Herzbergova dvoufaktorová teorie), teorie zaměřené na proces (Stimulační teorie). Teorie X a Y.

7. ROZHODOVÁNÍ

Pojem rozhodování, obsahová a procedurální stránka rozhodování, dobře a špatně strukturované problémy, rozhodovací proces, prvky rozhodování, rozhodování za rizika a nejistoty, postoj rozhodovatele k riziku. Rozhodovací matice a stromy. Princip optimalizace a satisfakce.

8. MANAŽERSKÁ KOMUNIKACE

Pojem komunikace, význam komunikace, proces a prvky komunikace, sestupná, vzestupná, horizontální a diagonální komunikace, interpersonální komunikace. Bariéry efektivní komunikace, překonávání bariér. Verbální a neverbální komunikace, výhody a nevýhody ústní a písemné komunikace, elektronická komunikace, porady. Prezentování.

9. PODNIKOVÁ KULTURA

Pojem podniková kultura, úrovně podnikové kultury, prvky podnikové kultury, soudobé pojetí podnikové kultury, typologie podnikové kultury podle výrazného determinantu, diagnostika podnikové kultury, změna podnikové kultury, nástroje a principy změny.

10. KONTROLOVÁNÍ

Pojem kontrola, členění kontrolních procesů, fáze kontroly, hodnotící kritéria kontroly, funkce a předmět kontroly, subjekt kontroly, časová dimenze kontroly, audit, controlling, vnitřní kontrolní systém. Typy kontroly.

11. PODNIK A PODNIKÁNÍ

Podnik jako součást národního hospodářství (podnik jako institucionalizované podnikání), cíle a funkce podniku, členění podniků.

12. ZALOŽENÍ PODNIKU

Činnosti související se založením podniku. Vliv právní formy na založení podniku.

Postup při zakládání podniku (živnost, obchodní korporace). Zakladatelský rozpočet.

13. MAJETKOVÁ A KAPITÁLOVÁ VÝSTAVBA PODNIKU

Majetková struktura podniku; dlouhodobý majetek – vymezení, oceňování, opotřebení a amortizace, odpisování dlouhodobého majetku, účetní a daňové odpisy; oběžný majetek – vymezení, oceňování.

Kapitálová struktura podniku; vlastní kapitál, cizí kapitál, optimální kapitálová struktura.

14. VÝNOSY, NÁKLADY, VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ

Vztahy mezi výnosy, náklady a výsledkem hospodaření. Výnosy; tvorba výnosů.

Náklady; manažerské pojetí nákladů, nákladové funkce, nástroje řízení nákladů. Kalkulace nákladů. Výsledek hospodaření podniku a jeho užití. Analýza vztahů mezi výnosy, náklady a ziskem; bod zvratu, maximalizace zisku. Cash flow.

15. CENY

Stanovení ceny nového výrobku; výběr metody stanovení ceny. Cenové změny.

16. ZÁSOBOVÁNÍ

Formy, metody a postupy při řízení zásobovacího procesu. Bilance materiálu, propočty spotřeby materiálu, řízení zásob (normy zásob).

17. VÝROBNÍ ČINNOST PODNIKU

Charakter výrobní činnosti. Produkční funkce – teoretický základ ekonomiky výroby.

Optimální kombinace výrobních faktorů. Výrobní kapacita a její využití.

18. INVESTIČNÍ ČINNOST PODNIKU

Pojetí, druhy a financování investic. Hodnocení efektivnosti investic; statické a dynamické metody hodnocení investic. Srovnávání investičních variant.

19. SANACE A ZÁNİK PODNIKU

Krizový vývoj podniku. Sanace v akciové společnosti. Zánik podniku.

20. PODSTATA MARKETINGU

Důvod vzniku marketingu a význam pro organizaci a společnost. Základní terminologie, orientace firem na trhu. Definice marketingu. Vztah marketingu k výrobě. Proces marketingu. Charakteristika „4C“ a nástrojů marketingu – „4P“ – „P“.

21. MARKETINGOVÉ PROSTŘEDÍ

Členění marketingového prostředí (makro, mikro; vnější, vnitřní). Vlivy, faktory, subjekty, prvky a nástroje, důvod, význam a metody jejich analyzování. Dokonalé a nedokonalé konkurenční prostředí. Identifikace konkurentů, tržní a průmyslové pojetí konkurence, odhad reakce konkurenta, konkurenční strategie, určování slabých a silných stránek konkurence. Analýza konkurence - Porterův model pěti konkurenčních sil v odvětví.

22. TRHY SPOTŘEBITELSKÉ A TRHY ZPROSTŘEDKOVATELSKÉ

Charakteristika spotřebitelských trhů a trhů zprostředkovatelů (obchodníci, dopravci apod.). Prognóza poptávky. Druhy zákazníků. Model kupního chování konečného spotřebitele – vnější (ostatní i marketingové podněty) a vnitřní stimuly (charakteristiky i rozhodovací proces – spotřebitele) a kupní situace. Charakteristika trhu organizací – průmysloví zákazníci a zprostředkovatelé, vlivy a činitelé, proces jejich kupního rozhodování. Typy průmyslových zákazníků a zákazníků – zprostředkovatelů.

23. SEGMENTACE TRHU

Důvody segmentování trhu. Široké trhy, potenciální trhy, stávající trhy, cílové trhy. Typy a postupy segmentace jednotlivých trhů, význam segmentace trhu pro organizaci/podnik. Charakteristika cílových segmentů, hlediska segmentačních proměnných a jejich význam, fáze segmentace. Hodnocení a výběr tržních segmentů.

24. MARKETINGOVÝ VÝZKUM A MARKETINGOVÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM

Vztah marketingu a marketingového výzkumu. Proces marketingového výzkumu (plánovací, realizační a hodnotící fáze). Typy, druhy a kategorie marketingového výzkumu. Práce s cílovou skupinou, výběrový soubor, zdroje dat, metody sběru primárních dat i sekundárních dat. Základní pojmy. Interní informační systém. Zpravodajský informační systém. Marketingový výzkumný systém. Marketingový systém na podporu rozhodování. Jejich charakteristiky, pravidla tvorby, význam a využití.

25. PRODUKT

Pojem, podstata, charakteristiky a vlastnosti produktu. Značka. Klasifikace – třídění, produktová politika, úroveň, dimenze a vrstvy produktu. Životní cyklus produktu. Strategie v jednotlivých fázích životního cyklu produktu. Podnikatelské hodnocení produktu. Inovace a nové produkty.

26. CENA PRODUKTU

Cíle cenové politiky. Charakteristika pojmu. Řešení cenové otázky – tvorba ceny, klíčové faktory, postup stanovení ceny, význam výpočtu bodu zvrátí. Cenová přizpůsobivost – diferenční ceny, cenové zvýhodnění a slevy, ceny podporující prodej, geografické hledisko. Cenové změny a reakce na tyto změny.

27. DISTRIBUCE (UMÍSTĚNÍ) PRODUKTU

Distribuční cesty a jejich uspořádání – strategie, formy, úroveň, členění, funkce, uspořádání. Distribuční jednotky a jejich organizace – sklady, prodejní jednotky, druhy, typy, formy, organizace – druhy obchodního procesu (maloobchodní, velkoobchodní).

28. PODPOROVÁNÍ, PODNĚCOVÁNÍ (PROPAGACE) PRODUKTU

Nástroje podněcování, podporování (promotion, propagace) produktu. Reklama – vznik, význam, funkce, nositelé (prostředky a zprostředkovatelé), forma, strategie, účinnost. Public relations – formy, nástroje, cíle, postavení a význam pro podnik/organizaci. Podpora prodeje – členění, druhy, formy, nástroje, jejich význam využití a efektivita. Význam a využití forem osobního prodeje. Direct marketing.

29. PROCES MARKETINGOVÉHO ŘÍZENÍ

Způsoby organizování marketingové činnosti a charakteristika marketingu k ostatním oddělením v podniku/organizaci. Strategické budování marketingové orientace celé firmy. Marketingové poslání, cíle, příležitosti, strategie, marketingové plány. Realizace marketingu. Kontrola marketingové činnosti. Marketingový audit.

Literatura:

- Řehoř, P. a kol. (2018). *Management*. České Budějovice: EF JU.
- Donnelly, J. H., Gibson, J. L., & Ivancevich, J. M. (2007). *Management*. Praha: Grada.
- Robbins, S. P., & Coulter, J. (2004). *Management*. Praha: Grada.
- Veber, J. (2009). *Management: základy, moderní manažerské přístupy, výkonnost a prosperita*. Praha: Management Press.
- Synek, M., & Kislíngerová, E. (2010). *Podniková ekonomika*. 5. přeprac. a dopl. vyd. Praha: C. H. Beck.
- Krutina, V., & Novotná, M. (2014). *Ekonomika podniku: (cvičení)*. (3., aktualiz. a rozš. vyd.) České Budějovice: Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích. Ekonomická fakulta.
- Wöhe, G., Kislíngerová, E., & Maňasová, Z. (2007). *Úvod do podnikového hospodářství*. (2. přeprac. a dopl. vyd.) Praha: C. H. Beck.
- Marek, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. (2. aktualiz. vyd.) Praha: Ekopress.
- Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích v platném znění.
- Boučková, J. (2003). *Marketing*. Praha: C. H. Beck.
- Horáková, H. (2003). *Strategický marketing*. Praha: Grada.
- Kotler, P., & Armstrong, G. (2009). *Principles of marketing*. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Švarcová, M. (2012). *Marketing – Grafická podpora přednášek*. Zeleneč: Profess Consulting.
- Švarcová, M. (2016). *Základní principy marketingu*. Praha: Idea servis.

POVINNĚ VOLITELNÉ PŘEDMĚTY (volit 1 předmět)

Předmět SZZ: Informatika (KMI/BZINF)

(KMI – DBS1/KDBS1 – Databázové systémy 1, KMI – PS/KPS – Počítačové sítě, KMI/OOP/KOOP – Objektově orientované programování)

Bakalářský studijní program B6209

Studijní obor: Ekonomická informatika

1. OBJEKTOVĚ ORIENTOVANÉ PROGRAMOVÁNÍ – ZÁKLADNÍ POJMY (proměnná, operátory, výrazy, datové typy, typ object, zabalování a rozbalování).
2. PRINCIPY OBJEKTOVÉHO NÁVRHU PROGRAMU – objekty, abstrakce, zapouzdření, skládání, delegování, dědičnost, polymorfismus.
3. DĚDIČNOST – třída, objekt, instance třídy, metoda, rozhraní, delegát, konstruktor, destruktor, přístupnost.
4. POLYMORFISMUS – typy metod, přetěžování metod, překrytí metod, ukazatel this, operátor as.
5. POLE, KOLEKCE, ENUMERACE KOLEKCÍ – procházení prvků v kolekci, indexery, enumerátory, iterátory.
6. GENERICITA, GENERICKÉ TYPY – generické třídy, vytváření instancí generických tříd, generické metody.
7. SPRÁVA PAMĚTI A ZDROJŮ, SPRÁVA CHYB – úklid paměti, tvorba destrukturu, příkaz using, výjimky.
8. POČÍTAČOVÉ SÍTĚ – architektura počítačových sítí, model ISO OSI, architektura TCP/IP
9. CHARAKTERISTIKA JEDNOTLIVÝCH VRSTEV TCP/IP MODELU – linková vrstva, přepínání, MAC adresa, síťová vrstva směrování, IP adresa.
10. PROTOKOLY APLIKAČNÍ VRSTAVY – systém a hierarchie DNS, protokoly SMTP, http.
11. BEZPEČNOST INFORMAČNÍCH SYSTÉMŮ, systém řízení bezpečnosti IS dle ISO 27001, prostředky bezpečnosti IS, bezpečnost sítí, bezpečnost na internetu.
12. OPERAČNÍ SYSTÉMY – funkce OS, zavedení OS, více uživatelský a víceúlohový OS.
13. METODY PŘIDĚLOVÁNÍ PAMĚTI – stránkování, virtuální paměť, synchronizace procesů, deadlock.
14. SOUBORY A SOUBOROVÉ SYSTÉMY – soubory a adresáře, souborové systémy.
15. WEBOVÉ APLIKACE – práce s HTML, prvky stránek a jazyka HTML, kaskádové styly (CSS).

16. PROGRAMOVÁNÍ NA STRANĚ KLIENTA A SERVERU – javascript, základní rysy jazyka, užití.

Literatura:

- Farell, J. (2016). *Microsoft Visual C# 2015: an introduction to object-oriented programming*. Sixth edition. Boston, MA: Cengage Learning.
- Troelsen, A. (2010). *Pro C# 2010 and the .NET 4 Platform*. 5. edition. New York: Apress.
- Nagel, Ch. (2009). *C# 2008: programujeme profesionálně*. Brno: Computer Press.
- Kurose, J. F., & Ross, K. W. (2014). *Počítačové sítě*. Brno: Computer Press.
- Satrapa, P. (2019). *IPv6: internetový protokol verze 6*. 4. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: CZ.NIC.
- Bettany, A., & Warren, A. (2018). *Exam ref 70-698 installing and configuring Windows 10*. Second edition. Upper Saddle River.
- Silberschatz, A., Gavlin, P. A., & Gagne, G. (2014). *Operating system concepts essentials*. Second edition. Hoboken, NJ: Wiley.
- Laurenčík, M. (2019). *Tvorba www stránek v HTML a CSS*. Praha: Grada.
- Flanagan, D. (2020). *JavaScript: The Definitive Guide, 7th Edition*. Sebastopol, CA (USA): O'Reilly.
- Kyrnin, J., & Meloni, J. C. (2019). *Sams teach yourself HTML, CSS, and JavaScript all in one*. Third edition. Upper Saddle River, NJ: Pearson.
- Sklar, D. (2018). *PHP 7: praktický průvodce nejrozšířenějším skriptovacím jazykem pro web*. Přeložil Jan Pokorný. Brno: Zoner Press.

Předmět SZZ: Finance podniku (KUF/BZFEK)

(KUF – FUCN/KFUCN – Finanční účetnictví, KUF – CP/KCP – Cenné papíry, KUF – FINP/QFINP – Finance podniku)

Bakalářský studijní program B6209

Studijní obor: Ekonomická informatika

Okruh Finanční účetnictví

1. Úvod do účetnictví jako informačního systému: základní pojmy a východiska.
2. Dlouhodobý majetek (hmotný, nehmotný, finanční): obsahové vymezení, členění a ocenění, vyjádření rizika znehodnocení a účtování. Cenné papíry.
3. Zúčtovací vztahy: obsahové vymezení a členění pohledávek a závazků, jejich oceňování a účtování. Kurzové rozdíly. Opravné položky a odpis pohledávek. Zúčtování se zaměstnanci, institucemi a společníky. Daňová soustava České republiky a její vztah k účetnictví – daně a dotace.
4. Zásoby: obsahové vymezení, členění, oceňování a účtování. Metody evidence zásob.
5. Vlastní a cizí kapitál: obsahové vymezení a jeho struktura. Základní kapitál a jeho tvorba. Možnosti zvyšování a snižování základního kapitálu. Tvorba a čerpání fondů. Rezervy – účetní a daňový pohled. Bankovní úvěry a půjčky.
6. Náklady, výnosy a výsledek hospodaření: kategorie, klasifikace a účtování. Kalkulace nákladů. Časové rozlišování nákladů a výnosů. Transformace hrubého výsledku hospodaření na daňový základ a výsledná daň z příjmů. Použití výsledku hospodaření u jednotlivých forem obchodních společností: kapitálové a osobní společnosti.
7. Účetní uzávěrka a závěrka: cíle a charakteristiky účetních výkazů a jejich vypovídací schopnost. Účetní výkazy – rozvaha, výkaz zisku a ztráty, příloha, přehled o peněžních tocích, přehled změn vlastního kapitálu.

Okruh Finance podniku 1

1. Časová hodnota peněz: úrok jednoduchý a složitý, rentový a anuitní počet, současná hodnota perpetuity.
2. Majetková a kapitálová struktura podniku: faktory na tyto struktury působící a možnosti jejich ovlivnění, vliv právní formy, Miller-Modiglianiho teorie.
3. Finanční plánování: dlouhodobý a krátkodobý finanční plán, finanční politika.
4. Cash flow: metody výpočtu, výkaz, využití.
5. Zásoby: charakteristika a druhy zásob, metody řízení, optimalizační model EOQ, metody oceňování.
6. Pohledávky: charakteristika, zajišťovací prostředky, platební a finanční instrumenty, metody placení, vymáhání pohledávek.
7. Peněžní prostředky: modely řízení peněžních prostředků, krátkodobý finanční plán.
8. Zdroje krátkodobého financování: obchodní úvěry, krátkodobé bankovní a směnečné úvěry.

9. Interní zdroje dlouhodobého financování: zisk (charakteristika, rozdělení, dividendová politika, vliv právní formy), odpisy (charakteristika, metody).
10. Externí zdroje dlouhodobého financování: akcie, dlouhodobé bankovní úvěry, obligace, projektové financování, leasing, dlouhodobé obchodní úvěry, zahraniční financování, ostatní dlouhodobé nebankovní zdroje.
11. Hodnocení efektivnosti investic: identifikace kapitálových příjmů a výdajů, peněžní, nákladová a zisková kritéria, výběr způsobu a zdroje financování.
12. Analýza rizika a jeho měření: měření a členění rizika, ochrana proti rizikům, vztah mezi rizikem a výnosností investice, výpočet požadované úrokové míry, model oceňování kapitálových aktiv, ohodnocení akcií a cenných papírů, aplikace rizika v investičním rozhodování.
13. Finanční analýza. Analýza rozdílových a poměrových finančních ukazatelů: fondy finančních prostředků, analýza rentability, aktivity, likvidity, zadluženosti a tržní hodnoty, poměrové ukazatele na bázi finančních fondů a cash flow. Analýza soustav ukazatelů: hierarchické soustavy, bonitní a bankrotní modely. Ekonomická a tržní přidaná hodnota.

Okruh Cenné papíry

1. Cenné papíry: instrumenty na finančním trhu, typologie cenných papírů, podoba, forma a další klasifikace cenných papírů (podle ztělesněného práva, emitenta, charakteru příjmu, obchodovatelnosti), právní úprava cenných papírů v ČR.
2. Dluhopisy: právní úprava dluhopisů, forma a podoba dluhopisu, členění dluhopisů, emise dluhopisů, výnos dluhopisu – možnosti stanovení výnosu dluhopisu, oddělení výnosu od dluhopisu – kupón, výhody a nevýhody dluhopisu z pohledu emitenta a majitele; zvláštní druhy dluhopisů.
3. Cena, výnos a riziko dluhopisu: vnitřní hodnota dluhopisu, alikvotní úrok, výnosnost dluhopisu, druhy rizik spojených s dluhopisem, úrokové riziko – durace, konvexita, imunizace, teorie výnosových křivek.
4. Směnky: náležitosti směnky, právní úprava, druhy směnky, účastníci směnečných vztahů, problematika splatnosti, převody směnečných práv a závazků, splnění směnečné platební povinnosti, směnečný postih, směnečný protest, blankosměnka, směnka domicilovaná.
5. Akcie: druhy akcií, kusová akcie, podoba a forma akcie, práva spojená s držbou, výhody a nevýhody z pohledu emitenta a majitele, orgány akciové společnosti, dividendy (formy a způsoby vyplácení), cenné papíry související s akcií.
6. Cena, výnos a riziko akcie: vnitřní cena akcie, výnosnost akcie, riziko akcie.
7. Analýza portfolia: výnos a riziko portfolia, diverzifikace rizika.
8. Finanční deriváty: princip termínových kontraktů, druhy a charakteristika finančních derivátů, výhody a nevýhody.
9. Forward: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, členění dle podkladového aktiva, náležitosti forwardového kontraktu, vypořádání kontraktu, porovnání s kontrakty futures
10. Futures: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, členění dle podkladového aktiva,

standardizace a náležitosti futures, zúčtovací středisko, vypořádání kontraktu, porovnání s kontrakty forwards.

11. Opce: charakteristika kontraktu, pozice v kontraktu, druhy opcí, vnitřní a časová hodnota opce, vypořádání opce.

12. Swapy: charakteristika kontraktu, členění swapů.

Literatura:

Grünwald, R., & Holečková, J. (2009). *Finanční analýza a plánování podniku*. Praha: Ekopress.

Chalupa, R., Kadlec, J., Plátová, J. et al. (2018). *Abeceda účetnictví pro podnikatele 2018*.

Olomouc: Anag.

Marek, P. (2009). *Studijní průvodce financemi podniku*. Praha.

Rejnuš, O. (2009). *Cenné papíry a burzy*. Brno: Akademické nakladatelství CERM.

Sedláček, J. (2011). *Finanční analýza podniku*. Brno: Computer Press.

Svoboda, J. (2018). *Finanční účetnictví – cvičebnice*. České Budějovice: EF, JU ČB.

Veselá, J. (2019). *Investování na kapitálových trzích*. Praha: Wolters Kluwer.

Vlčková, M., & Svoboda, J. (2017). *Základy účetnictví: cvičení*. 3. vyd. České Budějovice: EF, JU ČB.

České účetní standardy pro podnikatele.

Vyhláška č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, pro účetní jednotky, které jsou podnikateli účtujícími v soustavě podvojného účetnictví.

Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví.

Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích.